Міністерство освіти і науки України
Міністерство охорони здоров'я України
Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
навчально-методичної конференції

«СИНЕРГІЯ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ І ПОТРЕБ РИНКУ ПРАЦІ: НОВІ ПІДХОДИ У ВИЩІЙ ОСВІТІ»

3 березня 2026 року

Вінниця – 2026

Король А. П., Гненна В. О., Шевчук С. М., Говорущенко О. О. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Використання штучного інтелекту як освітньої інновації в процесі вивчення освітнього компоненту "Гістологія"*** 224

Крижановська А. В., Колодій С. А., Жорняк О. І., Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Використання прийомів мнемотехніки при вивченні курсу «Інфекційна імунологія»*** 225

Курець О. О., Чигір І. В., Лайко Л. І. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Використання інтерактивних методів для розвитку критичного мислення здобувачів медичних закладів вищої освіти*** 231

Литвинюк О. П. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Гейміфікація клінічного мислення: розробка сценаріїв "Serious games" для ведення невідкладних станів*** 234

Літвінов С. К. Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова. ***Штучний інтелект як педагогічний інструмент у підготовці інтернів акушерів-гінекологів*** 237

Лопаткіна О. П., Мазченко О. О., Лопаткін В.В.
Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Симуляційне навчання в акушерстві та гінекології: історичний ретроспектив та виклики сьогодення*** 241

Мантак Г. І., Андрікевич І. І., Березніцький О. В., Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Елементи гейміфікації в навчальному процесі студентів 6 курсу*** 244

Марчук І. А., Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова. ***Інтеграція сучасних економічних теорій у навчальний процес: адаптація до вимог ринку праці через інноваційні методи*** 246

Монастирський Ю. І., Довганюк І. Е., Нечипорук О. В., Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Використання штучного інтелекту в написанні та оформленні навчально-методичної документації з внутрішньої медицини*** 250

Мунтян О. А., Мунтян М. Л., Льовкіна О. Л., Гончаренко О. М., Тарасюк С. А. Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Штучний інтелект в медицині – чи це ідеальне рішення?*** 253

Мунтян О. А., Мунтян М. Л., Пролигіна І. В., Олексієнко І. В., Льовкіна О. Л., Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова. ***Надання допомоги при невідкладних станах: від теорії до практики*** 256

УДК: 378:618

Лопаткіна О. П., доктор філософії
Кафедра анатомії людини
Мазченко О. О., канд. мед. наук
Кафедра акушерства та гінекології № 2
Лопаткін В.В., студент IV курсу медичного факультету № 2
Вінницький національний медичний університет ім. М. І. Пирогова

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В АКУШЕРСТВІ ТА ГІНЕКОЛОГІЇ: ІСТОРИЧНИЙ РЕТРОСПЕКТИВ ТА ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

Сьогодні симуляційне навчання в акушерстві та гінекології охоплює всі ланки професійної підготовки: від студентів-медиків до вузьких фахівців, таких як перинатологи (експерти з медицини плода) та фетальні хірурги, які займаються складним внутрішньоутробним лікуванням. Попри те, що сучасні високотехнологічні тренажери для відпрацювання пологів, інтенсивної терапії та ультразвукової діагностики виглядають як інновація останніх років, традиція використання моделей в академічній медицині бере свій початок з кінця XIX століття.

Ще у 1898 році Джеймс Вітрідж Вільямс, видатний професор та автор фундаментального підручника з акушерства, визнав моделювання критично важливим для навчання. Джеймс Вітрідж Вільямс – це справжня легенда у світі медицини, його часто називають «батьком академічного акушерства». Він написав підручник «Obstetrics» (Акушерство), який вперше вийшов у 1903 році. Ця книга стала настільки фундаментальною, що вона перевидається до сьогодні і відома у всьому світі як «Акушерство Вільямса». До Вільямса акушерство часто вважали «другорядною» справою, якою займалися акушерки або лікарі загальної практики без спеціальної підготовки. Він наполягав на тому, що акушерство – це висока наука, яка потребує глибоких знань та практичних тренувань. Саме він одним із перших почав доводити, що перед тим, як приймати реальні пологи, студент повинен ідеально відпрацювати всі рухи на

«фантомах» (медичних манекенах того часу) [4]. Проте згодом, коли пологи перемістилися до лікарень і студенти отримали доступ до великої кількості пацієнтів, роль симуляторів тимчасово відійшла на другий план.

Лише наприкінці XX століття інтерес до симуляційних методів відродився, що було зумовлено новими стандартами медичної освіти та пріоритетом безпеки пацієнтів [3]. Сьогодні цей метод став фундаментальним інструментом: він дозволяє студентам-медикам опановувати складні техніки та відпрацьовувати дії при рідкісних, загрозливих для життя станах без найменшого ризику для людей. Такий підхід робить роботу лікаря передбачуваною, а медичну допомогу – максимально безпечною.

Найкращим доказом ефективності цього підходу є досвід боротьби з дистоцією плічок (ситуацією, коли плечі дитини застрягають під час пологів). Запровадження обов’язкових симуляційних тренувань на манекенах дозволяє суттєво зменшити кількість травм плечового сплетення у немовлят. Під час навчання студенти доводять до автоматизму чіткий алгоритм дій: від правильного позиціонування породіллі (метод МакРобертса) до спеціальних внутрішніх маніпуляцій, що дозволяють безпечно вивести плечі дитини. Це підтверджує, що регулярна практика на симуляторах не просто покращує технічні навички, а й напряму рятує здоров'я новонароджених, мінімізуючи ризики важких травм [1].

Особливого значення симуляція набуває саме для студентів-медиків, стаючи для них критично важливим містком між теорією та практикою. Оскільки доступ до роботи з реальними пацієнтами на цьому етапі навчання часто обмежений, медичні заклади впроваджують інтенсивні курси та спеціальні «навчальні табори». Основним інструментом тут є так звані «пологові ігри» – серія практичних станцій, де студенти на доступних моделях відпрацьовують базові маніпуляції: від огляду шийки матки та накладання хірургічних швів до оцінки ваги плода та інтерпретації його серцебиття. Ефективність такої підготовки студентів-медиків наочно підтверджується порівняльними показниками: ті, хто відпрацьовував навички на манекенах,

демонструють значно вищий рівень впевненості та технічної готовності до реальної роботи, ніж студенти, які отримували лише теоретичні знання. Практика на симуляторах дозволяє майбутнім лікарям відчути готовність до роботи в пологовому залі навіть під мінімальним наглядом [2]. Це доводить, що симуляція є фундаментом, на якому будується безпечна та фахова клінічна діяльність майбутнього лікаря.

Таким чином, впровадження симуляційних тренінгів для студентів вищих медичних закладів дозволяє сформувати необхідну впевненість та практичні навички ще до першого контакту з пацієнтом. Водночас досвід боротьби з критичними станами наочно доводить, що регулярна симуляційна практика безпосередньо конвертується у збережене здоров'я породіль і новонароджених та мінімізацію лікарських помилок. Завдяки цьому симуляційне навчання стає ключовим інструментом, що перетворює теоретичні знання на впевнену та безпечну клінічну дію майбутніх лікарів.

Список використаних джерел:

1. Crofts JF, Lenguerrand E, Bentham GL, Tawfik S, Claireaux HA, Odd D, et al. Prevention of brachial plexus injury—12 years of shoulder dystocia training: an interrupted time-series study. BJOG 2016;123:111–8.

2. Nitsche JF, Butler TR, Shew AW, Jin S, Brost BC. Optimizing the amount of simulation training used to teach vaginal delivery skills to medical students. Int J Obstet Gynaecol 2018;140:123–127.

3. Owen H, Pelosi MA II. A historical examination of the Budin-Pinard Phantom: what can contemporary obstetrics education learn from simulators of the past? Acad Med 2013;88:652–6.

4. Satin, A. J. (2018). Simulation in obstetrics. *Obstetrics & Gynecology*, *132*(1), 199-209.